

дължатъ днитѣ ти, и да благодарствувашъ на земята която ти дава Господъ Богъ твой.

(17) Не убивай.

(18) И не прѣлюбоудѣйствувай.

(19) И не кради.

(20) И не свидѣтелствувай противъ ближнѣйшѣ си лъжливо свидѣлствовай.

(21) И не пожелаеши жената на ближнѣйшѣ си; ни да пожелаеши домъ на ближнѣйшѣ си, ни нивата му, ни работъ му, ни рабинята му, ни волъте му, ни оселъте му; нито нищо което е на ближнѣйшѣ ти.

(22) Тия думи говори Господъ на всѣхото събрание ваше на горага, изсрѣдъ огнѣтъ, облакѣтъ, и мракѣтъ, съ гласъ великъ, и друго не притурѣ; и написа ги на двѣ каменни плочи, и даде ги на мене.

(23) И когато чухте гласъ изсрѣдъ тъмнината, (и горага горѣше съ огънъ,) тогазъ нѣй дойдохте при мене, всѣхитѣ началници на племената ви,

и старѣйшинитѣ ваши, (24) и думаете: Ето, Господъ Богъ нашъ показа намъ славата си и величината си, и чухомъ гласътъ му изсрѣдъ огнѣтъ: тоя день видѣхомъ че Богъ говори съ чедовѣка, и той остава живъ.

(25) А сега защо да умирами? Понеже този голѣмъ огънь ще ни пояде: како чуетъ нѣй още единъже гласътъ на Господа Бога нашего ще умремъ.

(26) Защото кой отъ всѣхитѣ смъртни е чулъ гласътъ на живнѣйшѣ Богъ говорещъ изсрѣдъ огнѣтъ, както нѣй, и е останѣлъ живъ?

(27) Пристапи ти и слушай всичко каквото ще рече Господъ Богъ нашъ; и ти ни кавай все що ти говори Господъ Богъ нашъ, и нѣй ще слушами и ще правимъ.

(28) И чу Господъ гласътъ на думитѣ ви когато ми говорихте; и рече ми Господъ: Чухъ гласътъ на думитѣ на тия люде които

ти говориха: добри рекоха всичко що говориха. (29) Дано би било у тѣхъ такъво сърдце за да ми се боятъ и да пазятъ всякога всѣхитѣ ми заповѣди, кака да благодарствуватъ вѣчно, тѣ и чедата имъ.

(30) Иди, речи имъ: Върнете се въ шатритѣ си, (31) А ти остана тукъ съ мене, и ще ти кажа всѣхитѣ заповѣди, и повелѣния, и съдове на които ще ги научишъ да ги правятъ въ земята която имъ азъ давамъ за наслѣдие.

(32) Да внимаете да правите така както ви заповѣда Господъ Богъ вашъ: бда не свръщате ни надесно ни налѣво.

(33) Да ходите по всѣхитѣ патища които Господъ Богъ вашъ заповѣда вамъ, за да живѣте и да благодарствувате, и да се продължатъ днитѣ ви на земята която ще наслѣдите.

ГЛАВА 6.

И тѣмъ всѣхитѣ заповѣдѣтъ, повелѣнията, и съдовѣтъ които заповѣда Господъ Богъ вашъ да ви науча да ги правите въ земята въ която прининувате за да и наслѣдите.

(2) Бда да се бояши отъ Господа Бога твоего, да съхранявашъ всѣхитѣ му повелѣния, и заповѣдѣтъ му които ти азъ заповѣдвамъ, ти, и синъ ти, и синъ ти на сына ти прѣвъ всѣхитѣ дни на живота ти, бда да ти се продължатъ днитѣ.

(3) Чуй сега, Израилю, и внимавай да ги правиши, за да ти бже добръ, и да се умножите много, както Господъ Богъ на отцѣтъ ти е говорилъ на тебе, да въ земята дѣто тече млѣко и медъ.

(4) Слушай, Израилю: Иеова Богъ нашъ е единъ Господъ; (5) и не да обичашъ Господа Бога твоего съ всѣхото си сърдце, и съ всичката си душа, и съ всичката си

м Исх. 20; 13. Мат. 5; 21.

л Исх. 20; 14. Лука 18; 20. Як. 2; 11.

ф Исх. 20; 15. Рим. 13; 9.

ж Исх. 20; 16. Мат. 2; 2. Авв. 2; 9.

и Исх. 20; 17. Мат. 2; 2. Авв. 2; 9.

и Исх. 24; 12. Рим. 7; 7. 13; 9.

и Исх. 24; 12. Рим. 7; 7. 13; 9.

и Исх. 20; 18; 19.

и Исх. 19; 19. Гл. 4; 33. Сл. 13; 22.

и Гл. 18; 16. Гл. 4; 33. И.

и Исх. 20; 19. Евр. 12; 19.

и Гл. 18; 17. Гл. 32; 29. Псал. 81; 13. Иса. 48; 18.

Мат. 23; 37. Лука 19; 42.

ж Гл. 11; 1. Рим. 12; 12.

и Гл. 4; 33. Сл. 13; 22.

и Гл. 18; 16. Гл. 4; 33. И.

и Гл. 4; 40. Гал. 3; 19.

и Гл. 17; 20. Рим. 28; 14.

Ис. Нав. 1; 7. Рим. 23; 6. Прит. 4; 27.

и Гл. 10; 12. Псал. 119; 6. Иер. 7; 23.

Лука 1; 6. Гл. 4; 40.

и Гл. 4; 1. 5; 31. 12; 1.

и Исх. 20; 20. Гл. 10; 12.

и Гл. 4; 40.

10; 12. 13. Псал. 111; 10. 128; 1.

Еккл. 12; 13. Гл. 4; 40. Прит. 3; 1. 2.

и Бит. 15; 5. 22; 17. Исх. 3; 8.

и Исх. 42; 8. Мар. 12; 29. 32. Иоан. 17; 3. 1 Кор. 8; 4. 6.

и Гл. 10; 12. Мат. 22; 37. Мар. 12; 30.

Лука 10; 27.

и 4 Пар. 23; 25.